

De Wijzen uit het Oosten

Ds. J. IJsselstein – Mattheus 2:1-12

Liturgie:

Psalm 68:16

NGB 19

Psalm 68:17

Lezen Mattheus 2:1-12

Psalm 72:5,6,7,8

Lofzang Zacharias:5

Psalm 72:11

Jongens en meisjes, ik denk dat je het versje wel kent, over te wijzen...

*De wijzen, de wijzen, die gingen samen reizen
Vertrouwend op een Koningsster, zij wisten niet hoe ver*

*Zij volgden het teken, de dagen werden weken
Dan klopt een rijke karavaan bij de paleispoort aan*

*O koning, wil ons horen, er is een prins geboren
In 't Oosten is zijn ster gezien, staat hier zijn wieg misschien...?*

Over die geschiedenis gaat de preek van vanmorgen/-middag. Over de wijzen uit het Oosten. We volgen de vertelling van de evangelist Mattheüs, van vers tot vers. Vanuit Mattheus 2:1-12. Lees maar mee in je Bijbeltje.

We beginnen bij vers 1 en 2:

Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in Judea, in de dagen van de koning Herodes, ziet, enige wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen.

Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? Want wij hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

Het is een moeilijke en donkere tijd. De wrede koning Herodes is de baas in Israël.

Maar, zo schrijft Mattheus: Ziet! Let op! Er gebeurt iets heel bijzonders.

Jazeker, de Heere Jezus is geboren in *Bethlehem*, maar: Ziet, enige wijzen van het Oosten zijn *te Jeruzalem(!)* aangekomen. We kijken nu naar de stad Jeruzalem. Enige wijzen van het Oosten zijn *in Jeruzalem* aangekomen.

Wijzen, dat zijn grote en machtige mannen, mannen van heel veel invloed. Maar dat woordje ‘wijzen’ heeft ook de betekenis van: *magiërs*. Dat zijn mensen die met magische dingen werken.

Zij, die wijzen uit het Oosten, houden zich bezig met het kijken naar de sterren. Nee, niet gewoon voor de aardigheid, niet als hobby, maar met de bedoeling om uit de stand van de

sterren aan de hemel iets te kunnen zeggen over het leven van nu en over de toekomst. Het zijn een soort waarzeggers, een soort tovenaars.

Later in het Nieuwe Testament horen we nog twee keer over zulke ‘magiërs’. We lezen over Simon, de tovenaars, de magiër in Handelingen 8. En we lezen over Elymas, de tovenaars, de magiër in Handelingen 13.

Maar, dat zijn dingen die de Heere heel nadrukkelijk *verboden* heeft. De Bijbel veroordeelt heel nadrukkelijk het lezen van wat in de sterren geschreven zou staan. De Bijbel veroordeelt heel nadrukkelijk het je bezighouden met de betekenis van sterrenbeelden, het lezen van je horoscoop. Dit zijn dus *zondige* mensen!

Toch zijn ze ook *wijs*, want ze zijn op de een of andere manier wel op de hoogte gekomen van de geboorte van de Koning der Joden. Ze hebben Zijn ster zien opgaan in het Oosten, en ze zijn Hem gaan *zoeken*. Ze zijn op reis gegaan. Die ene ster, die ze daar hebben gezien, die ze toen hebben zien opgaan, heeft hun leven veranderd.

En als ze in Jeruzalem komen, dan gaan ze *vragen*. Ze vragen informatie: ‘Waar is Hij, de geboren Koning der Joden?’

En het meest wijze wat ze doen is: Als ze de Heere gevonden hebben, dan *vallen ze voor Hem neer en aanbidden Hem*.

Maar, zover is het nu nog niet. Ze moeten eerst nog op reis.

Ze komen ‘*uit het Oosten*’. Waar dat precies is, dat weten we niet. Misschien komen ze uit de omgeving van Iran, maar het is waarschijnlijker dat ze van verder komen, misschien uit India, misschien wel uit China.

We gaan ons in de preek van vanmorgen/-middag niet uitgebreid bezighouden met dingen die de Bijbel niet het belangrijkste vindt. Mattheus noemt het er ook ‘zomaar even bij’: *ze komen uit het Oosten*. Waar dat dan ook precies geweest is, we weten in ieder geval: hun reis duurt lang. En hoe het precies ging met die ster, hoe die precies de weg wees, dat weten we trouwens ook niet.

Waar de nadruk opvalt, waar het om gaat is: deze heidense mensen komen aan *in de stad Jeruzalem!* God brengt boodschappers naar het hart van de stad Jeruzalem, naar het hart van het godsdienstige leven. Niet alleen bij koning Herodes, maar ook bij de *kerkmensen* in de stad Jeruzalem. Want daar in Jeruzalem is de tempel, daar wonen de priesters, de ouderlingen en de Schriftgeleerden! Daar gaat het om!

En waar het ook om gaat, is om dat wat zij zeggen: wij zijn gekomen *om Hem (de geboren Koning) te aanbidden!*

Want dat zeggen ze in vers 2: *Waar is de geboren Koning der Joden? Want wij hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.*

Er gaat een schok door het paleis van koning Herodes. Maar er gaat ook een schok door heel de stad. Er ontstaat grote verwarring. Lees maar mee in vers 3: *De koning Herodes nu, dit gehoord hebbende, werd ontroerd, en geheel Jeruzalem, met hem.*

Dit is een alarmerend bericht: de Koning der Joden, de Messias, is geboren!
Schrik *bij Herodes!* Dit is gevaarlijk, vooral voor zijn positie als koning.
Maar ook schrik *in de stad*, in de godsdienstige stad Jeruzalem.

Je zegt: hoezo? Ze brengen het geboortebericht van de Heere Jezus en dan... *schrik* in de stad, *verwarring* in de kerk?

Natuurlijk, want je weet nooit hoe die wrede koning Herodes zal reageren.

Ja, maar er was vast ook iets anders. Wat je ook *vandaag* in de kerk in je hart kan voelen, met kerst: het is allemaal mooi en gezellig.

Maar, dit Kind zegt mij *ook iets*, wat ik eigenlijk (diep in mijn hart) niet wil horen. En dat maakt kerst minder mooi dan dat het lijkt: dit Kind herinnert mij aan mijn zonden.

Hij *moest* komen vanwege de grootte van onze zonden en schuld, en vanwege onze onwil en onvermogen om die zelf te betalen. Je kan in dit verband bijvoorbeeld ook denken aan wat de weduwe van Zarfath ooit zei tegen de profeet Elia: *'man Gods, bent u bij mij gekomen om... om mijn ongerechtigheid in gedachtenis te brengen?'* (1 Koningen 17:18)

Schrik! Paniek in de stad! Plotseling is de rust voorbij! Is de Zoon van God nu gekomen? *En bijeen vergaderd hebbende* (zo lezen we verder in vers 4) *al de overpriesters en Schriftgeleerden des volks, vraagde van hen, waar de Christus zou geboren worden. En zij zeiden tot hem: Te Bethlehem, in Judea gelegen; want alzo is geschreven door den profeet: En gij Bethlehem, gij land Juda! zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israël weiden zal.*

Er gebeuren ineens allerlei dingen. En er gebeuren ook dingen *niet*...

Herodes heeft hulp nodig. Hij vraagt de overpriesters en Schriftgeleerden. Alle professoren, alle theologen en dominees in de stad worden geroepen: 'Zeg, jullie hebben hier verstand van: Waar zou de Christus eigenlijk precies geboren worden?'

En zij dreunen die bekende tekst op uit Micha, die tekst die jij misschien ook wel kent, die je misschien ook wel hebt opgezegd op school, op de vereniging, misschien wel op het podium in de kerk.

Maar, *begreep* je ook wat je zei? Had het voor jezelf ook *betekenis*?

Toen je zei: 'in Bethlehem zal de Koning geboren worden, de Herder die Zijn volk Israël weiden zal?'

En nu, nu *is* Hij geboren. En, je zegt tekst op...

En, je zegt: 'Het was leuk, het was mooi, het was gezellig...!'

Ja, maar *dat* doen die mannen in Jeruzalem *ook!*

Ze zeggen hun tekst op uit Micha, en je ziet ze denken: 'Nou, koning Herodes, u weet genoeg, toch, verder nog iets?'

Maar, verder? Zijn ze blij? Zijn ze verbaasd (want de Messias is toch geboren!)?

Nee. Ze lezen in hun Bijbel (het zijn kerkmensen!), maar ze *begrijpen niet* wat ze lezen.

Ze horen dat de Messias in Bethlehem is geboren, maar ze *gaan niet eens kijken*.

Ze gaan gewoon verder met hun eigen leven. Ze gaan *door*, zonder de Heere Jezus.

Dat kan blijkbaar. Dat je altijd in de kerk zit. En ieder jaar weer hoor je van de geboorte van de Koning der Joden. Soms was je wel even overrompeld, geraakt en innerlijk in verwarring. Maar de teneur tot nu toe is: je hoort, je luistert, en... *verder niks*. Je gaat weer verder.

Er was niet alleen in *Bethlehem* geen plaats voor de geboren Koning der Joden, maar ook niet in *Jeruzalem*, ook niet in het hart van de kerk!

Hoe is dat bij jou? Hoe is dat bij u? Moet niet van velen van ons gezegd worden: *Dit gehoord hebbende, werden zij ontroerd?* En daarna... niets meer. Dat was alles.

Daarna... doorgedaan.

O, wordt toch wakker! Hoor het goede nieuws en kom en ga met deze zondaars mee naar Bethlehem!

Toen heeft Herodes (vers 7) de wijzen heimelijk geroepen, en vernam naarstiglijk van hen de tijd, wanneer de ster verschenen was. En hen naar Bethlehem zendende, zei: Reist heen, en onderzoek naarstig naar dat Kindeke, en als gij Het zult gevonden hebben, boodschapt het mij, opdat ik ook kome en Datzelve aanbidde.

Nu weet Herodes *waar* hij zou moeten zoeken, maar nu nog graag wat exacter de *tijd*, wanneer de ster is opgegaan. Dan weet hij precies hoe hij zoeken moet om Hem, de geboren Koning der Joden te vinden.

Om, ja, hij zegt: ‘Opdat ik ook kom om Hem te *aanbidden*’, maar uit het vervolg blijkt dat hij Hem wil doden.

Vers 9: *En zij, de koning gehoord hebbende, zijn heen gereisd.*

Dit moet voor die wijzen uit het Oosten wel heel erg verdrietig en ontmoedigend zijn geweest. Ze hebben weken, ze hebben maanden gereisd om de nieuwgeboren Koning te ontmoeten. Maar wat blijkt? In Jeruzalem worden de mensen er niet koud of warm van. En toch gaan ze *niet naar huis*.

Wat zet deze mensen eigenlijk in beweging? Wat *beweegt* hen eigenlijk?

Je ziet, als je in de Bijbel leest, rond de geboorte van de Heere Jezus een bepaald patroon. Eigenlijk zie je steeds twee dingen.

Het eerste wat je ziet is dat mensen *het Woord horen*. Bijvoorbeeld van de engelen, of hier van de Schriftgeleerden in de stad Jeruzalem.

En het tweede wat je ziet is, dat *het Woord mensen in beweging zet om te gaan*, naar de kribbe in Bethlehem.

Hier is het overigens al een poos later. Maria en Jozef wonen waarschijnlijk in een huis. Maar ook deze mannen *gaan*, door het Woord in beweging gezet, naar Bethlehem.

Je kan ondertussen denken wat je wilt van deze wijzen, en of we het nu leuk vinden of niet, maar wat opvalt is *dit*: de mannen in Jeruzalem blijven achter. Geen interesse, wel in verwarring, maar innerlijk niet geraakt. Geen interesse en geen geloof.

Het nieuws gonst door de stad. Iedereen heeft het erover. En ze weten uit de profeten de plaats waar Hij zal komen. En nu krijgen ze het bericht, en... ze gaan gewoon door. Ze blijven zitten waar ze zitten, ze worden er niet koud of warm van.

Later schrijft de evangelist Johannes: *Hij is gekomen tot de Zijnen, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen* (Johannes 1:11).

Het is een voorbode van wat *straks* gebeuren zal. Maar het *begint* hier al: Ze hebben Hem verworpen. Weg met Hem! Geen belang, geen interesse! Ja, ze hebben Hem zelfs zonder oorzaak gehaat.

De mannen in Jeruzalem blijven achter. Geen interesse, wel in verwarring, maar innerlijk niet geraakt. Geen interesse, geen geloof.

Zoals dat heel vaak zo is. De mensen die het *dichtst* leven bij de middelen van de genade, verachten die het *meest*. De mensen die het *meest* bekend zijn met de heilige dingen van de dienst van God, hebben er in een hart de *minste* interesse voor. Ze hebben genoeg aan de kennis in hun hoofd, maar hun hart is leeg.

Het *kan* zijn, dat u nu een beetje geïrriteerd bij uzelf denkt: ‘Maar, die wijzen, dat waren heus geen oprechte gelovigen, geen echte kinderen van God!’

Ja, dat zou een makkelijke conclusie zijn, en dat zou u zelf (gebleven in de stad van Jeruzalem) misschien ook weer een beetje gerust stellen. Maar, zeg nu zelf: Denkt u werkelijk dat de geboren Koning der Joden zich laat aanbidden door een stel schijngelovigen en hypocrieten?

Blijkt hun geloof (nee, we weten niet *wanneer* en *hoe* de Heere dat in hun hart gewerkt heeft), maar *blijkt* hun geloof niet uit hun *werken*? Uit hun *zelfverloochening*: ze laten alles(!) achter en gaan op reis. En ze geloven, terwijl ze nog niets gezien hebben, dan alleen een ster in het Oosten. En ze *geloven* het woord van Micha! De Schriftgeleerden zeggen hun tekst op, en *zij* (de wijzen) *geloven het Woord en gaan* naar Bethlehem. En straks *zien* ze Hem (nee, niet als een koningskind in een paleis), maar als een klein Kind in de armen van een arme moeder en *aanbidden* Hem.

Dit is een klacht, dit is een *aanklacht* tegen Jeruzalem! De godsdienstige mensen in Jeruzalem, de kerkmensen *blijven thuis!* Ik heb u bijeen willen vergaderen, zo zegt de Heere Jezus later, als een hen haar kuikens, *maar u hebt niet gewild* (Mattheus 23:37)! Ik heb u een goede boodschap gebracht: Heden is u geboren de Zaligmaker! Maar u hebt niet geluisterd en u bent niet gegaan!

Zo kan het ook vanmorgen/-middag hier zijn (o, heb toch berouw en bekeer u!), dat er mensen uit de stad naar de kerk gekomen zijn, mensen die nooit eerder hier in de kerk geweest zijn (fijn dat u er bent, van harte welkom!), en u hoort het bericht ‘De Zaligmaker is geboren’ en u *komt* en u *buigt* en u *aanbidt*. Doe het maar! U zult leven en vrede vinden, voor nu en altijd!

En u, *kerkmensen*, die hier jaar in jaar uit met kerst in de kerk zit, u *gaat door*? Hebt u dan geen eer en hulde te brengen aan deze geboren Koning der Joden?

Vers 9b en 10: (...) *en ziet, de ster, die zij in het Oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwam en stond boven de plaats, waar het Kindeke was. Als zij nu de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde.*

Wat een blijdschap! Daar is de ster weer! Toen ze nog in het Oosten waren, misschien wel weken, maanden, misschien wel meer dan een jaar geleden, zagen ze de ster die hen de weg wees. Maar het lijkt erop dat ze onderweg de ster niet meer gezien hebben.

Maar nu ineens *is hij er weer*. En ze verheugen zich met zeer grote blijdschap.

Daar moet iets bovennatuurlijks, iets wonderlijks gebeurd zijn. De ster wijst nu, meer in detail, de andere kant op, naar het huis in Bethlehem.

We gaan ons niet vermoeien met de vraag hoe precies, één ding is duidelijk: God wijst hen de weg.

Voordat we verder gaan met het 11e vers zingen wij nu samen eerst uit de lofzang van Zacharias, het 5e vers.

*Voor elk, die in het duister dwaalt,
Verstrekt deez' zon een helder licht.
Dat hem in schâuw des doods bestraalt,
Op 't vredepad zijn voeten richt.*

Laten we samen verder lezen in vers 11: *En in het huis gekomen zijnde, vonden zij het Kindeke met Maria, Zijn moeder, en nedervallende hebben zij Hetzelve aangebeden; en hun schatten opengedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud en wierook, en mirre.*

Het is ondertussen een eenvoudig huis geworden. Maria en Jozef zijn niet rijk. Dat weten we bijvoorbeeld van het offer dat ze gebracht hebben bij de reiniging van Maria: twee tortelduiven of twee jonge duiven (Lukas 2:24). Ze wonen in een eenvoudig huis. Maar nu ineens is er onverwachts bezoek, hoog bezoek. Voor het Kind!

En toch gaat het er, jongens en meisjes, wel een beetje bijzonder aan toe. Als ik (en jullie doen dat ook zo, denk ik), als ik op kraambezoek ga, geef ik bij binnenkomst eerst een hand aan de vader en moeder van de baby, en ik ga eerst rustig op de bank zitten. En op een gegeven moment (daar gaat het natuurlijk om) krijg ik de baby in mijn armen.

Maar nu, let op! De deur gaat open, en... ze lopen *rechtstreeks op het Kind af!* Niet op moeder Maria, vader Jozef wordt zelfs helemaal niet genoemd, er staat: *ze vonden het Kind.*

*De wijzen, de wijzen, die moesten verder reizen
de ster ging als een lichtend spoor
naar Bethlehem hen voor...*

En daar (vers 11) *in het huis gekomen zijnde, vonden zij het Kindeke(!) met Maria, Zijn moeder, en nedervallende hebben zij Hetzelve aangebeden.*

Wonderlijk is het allemaal, wat er gebeurt. Zou het niet een beetje vreemd geweest zijn voor ze? Dit zijn schatrijk en machtige mannen. Ze zijn op zoek naar een koningskind! Maar, in dat mooie paleis van Herodes was hij niet.

En nu kloppen ze aan de deur van een eenvoudig huis. En..., ja, *dat is Hem!* Ze zien het Kind op de schoot van een arme vrouw.

Hier is geen pracht en praal om indruk te maken. Hier is geen rijkdom om hen te overtuigen. Hier zijn geen stralenkransen of andere zichtbare tekenen van goddelijkheid. Alleen een hulpeloos Kind in de armen van Zijn moeder. Maar, *ze geloven*. Ze werpen zichzelf letterlijk op de grond en aanbidden Hem.

Ze zijn gegaan op het teken van de ster. Op zoek naar de Koning der Joden, naar de beloofde Messias. En ze hebben het Woord van de Schriftgeleerden, het woord van de profeet Micha geloofd. Dat Woord wat zij, de Schriftgeleerden zelf niet geloofden. En ze zijn gegaan naar Bethlehem. En nu vallen ze in aanbidding neer.

Voor? Voor *de Koning der Joden*. Ja, want zo begon het toch in vers 2: Waar is de geboren Koning der Joden?

Nu is hij nog een Kind, in de armen van moeder Maria: *de Koning der Joden*.

Straks is Hij (maar dat zien ze nog niet) de Man die sterft aan het kruis... En boven Hem staat geschreven: *de Koning der Joden*.

Tussen Bethlehem en Golgotha ligt één lange lijdensweg, maar hier zie je: zo dicht ligt het bij elkaar. Het lijden van de Koning der Joden is in Bethlehem begonnen en eindigt straks op Golgotha: *de Koning der Joden*.

Voor *die* Messias Koning vallen ze neer. Het duidt op diepere nederigheid!

Zeg nu niet bij uzelf: dit was alleen maar uiterlijk vertoon. Nogmaals: deze Koning laat Zich niet aanbidden (ook nu niet) met uiterlijk vertoon!

Later zegt de Heere Jezus: *De koningin van het zuiden zal opstaan in het oordeel met dit geslacht, en hetzelfde veroordelen; want zij is gekomen van het einde der aarde, om te horen de wijsheid van Salomo; en ziet, meer dan Salomo is hier!* (Mattheüs 12:42)

Maar evenzeer geldt: de wijzen uit het Oosten zullen in het oordeel opstaan met de mannen van Jeruzalem, met de leden van de gereformeerde gemeente van [Kampen], en zullen ze veroordelen. Want zij zijn gekomen van de einden der aarde, om te zien het Kind, de geboren Koning der Joden, en zij hebben Hem in diepe vernedering aanbeden!

Of..., hebben jullie, jongens en meisjes, *ook al* zo diep gebogen voor de Heere Jezus? U? Je zegt: 'Ja, ik bid veel aan tafel, en ook op school...'

Ja, maar de vraag is: heb je *dit* wel eens gedaan? Omdat je voelde je hart: ik ben zo zondig? En nu buk ik voor de Koning: op de grond, neervallend op de grond, lager kan niet. Want ik ben een zondaar en U, Heere, bent zo hoog!

Hebt u, heb jij al eens zo diep gebogen voor dit Kind?

Vers 11b: *En hun schatten opgedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud en wierook, en mirre.*

Hier gaan ten minste twee profetieën uit het Oude Testament in vervulling. En daar ziet u nog een keer hoe oprecht deze mannen gebogen hebben voor de geboren Koning der Joden. O, doet u dat toch ook! Ik bedoel *deze* oudtestamentische profetieën.

De profetie van Jesaja 60:6: *Een hoop kemelen zal u bedekken, de snelle kemelen van Midian en Hefa; zij allen uit Scheba zullen komen; goud en wierook zullen zij aanbrengen, en zij zullen de overvloedige lof des HEEREN boodschappen.*

Deze mannen vertellen eerst in Jeruzalem, nu in Bethlehem en straks ongetwijfeld ook thuis: de overvloedige lof van de HEERE Heere.

En ook de profetie van Psalm 72:10-11 gaat hier in vervulling: *De koningen van Tharsis en de eilanden zullen geschenken aanbrengen; de koningen van Scheba en Seba zullen vereringen toevoeren. Ja, alle koningen zullen zich voor hem nederbuigen, alle heidenen zullen hem dienen.*

Volken zullen tot Uw licht komen en natiën zullen zich voor U buigen.

Ze buigen. En ze doen hun schatten open en ze brengen *goud*. Het mooiste metaal wat er is. Dat is voor de Koning. Wat een eer, wat een hulde!

Ze brengen *goud*, en *wierook*. Wierook werd gebruikt in de tempel, voor het maken van de heilige zalfolie voor de priesters. Wierook werd ook vermengd met spijsoffers, met offers van dank en lof voor de Heere. Zo'n offer was een liefelijke reuk voor de Heere in de hemel (Filippenzen 4:18).

Nooit werd wierook gedaan bij offers voor de zonde. Met andere woorden: wierook is een symbool voor een *heilige* priester, zonder zonde. Voor de heilige Priester, die altijd de wil van Zijn Vader zal gaan doen (Johannes 8:46a).

Ze brengen *goud*, en *wierook*, en *mirre*. Mirre werd ook gebruikt voor de heilige zalfolie (Exodus 30:23). Je kon het ook gebruiken als een soort van parfumolie. Voordat de koning Esther naar de koning Ahasveros gaat, gebruikt ze zes maanden lang mirreolie (Esther 2:12). Maar mirre is ook een gift voor... een *dode*, voor iemand die overleden is. Mirre is iets dat je geeft bij een *begrafenis*... Nicodemus bracht voor de begrafenis van Jezus een mengsel van mirre en aloë (Johannes 19:39).

Met andere woorden: *dit is profetie!* Dit wijst vooruit! Dit (dat zeggen de wijzen eigenlijk) *is de geboren Koning der Joden, de heilige, zondeloze Priester*. Maar wat hier gebeurt, is ook iets dat vooruitwijst naar straks. 'De Koning der Joden', dat zal straks ook staan boven Zijn kruis. En mirre, dat zal straks gebruikt worden voor Zijn begrafenis. Tussen Bethlehem en Golgotha ligt één lange lijdensweg, maar hier zie je: zo dicht ligt het bij elkaar. Het lijden van de Koning der Joden is in Bethlehem begonnen en eindigt straks op Golgotha: *de Koning der Joden*.

En (vers 12) door Goddelijke openbaring vermaand zijnde in de droom, dat zij niet zouden wederkeren tot Herodes, vertrokken zij door een andere weg weder naar hun land.

Opnieuw een teken van de zorg en de nabijheid van de Heere voor deze gelovige aanbidders van de pasgeboren Koning der Joden. De Heere spreekt tot hen persoonlijk. De eerstelingen uit de heidenen hebben zich voor Hem neer gebogen. Ja, zegt Psalm 72: *alle heidenen zullen Hem dienen.*

En u? En jij?

Want de Heere heeft niet alleen *toen* heidense mensen tot Hem getrokken, en de deur voor hen opgedaan, om hen binnen te laten, om Hem te aanbidden.

Maar hij doet dat *nog steeds!* Zondaars, magiërs, intellectuelen, bezig met kennis en wijsheid, hoog van positie, rijk, wie u ook bent: *Kom!* De deur van het huis in Bethlehem staat open! Aanbid de Heere in Zijn heerlijkheid, in de heerlijkheid van Zijn armoede.

Buig u voor Hem neer.

Dit is de Zaligmaker, die bereid is om u te verlossen van de zonde, van het grootste kwaad en te brengen tot het hoogste goed, tot de vrede met God.

Hun leven, hun vroegere leven, en de dingen waarmee deze wijzen zich beziggehouden hebben, het was allemaal *gruwelijk* voor de Heere. Dit soort van kunsten (zegt de Heere in Deuteronomium 18:9-14) zijn *gruwelijk* voor Mij. Dat was hun leven! Zondig en *gruwelijk* voor God!

Maar ze zijn gekomen. En ze waren *welkom!* Ze hebben geloofd en aanbeden.

O, komen jullie, jongens en meisjes, dan toch ook. Te slecht ben je nooit. Kom! Buig je voor de Heere neer, belijd je zonden, en geef Hem de eer.

En blijf niet weer, ouderen, voor de zoveelste keer, ook dit jaar zitten in vroom Jeruzalem.

Jezus (dat is de kerstboodschap in deze geschiedenis), Koning der Joden, geboren als een Kind, gehangen als een misdadiger aan het kruis, opgevaren in de hemel, *Jezus ontvangt zondaars!*

*Zij hebben gevonden het Kind door God gezonden
dat Koning en Knecht wil zijn voor ieder groot en klein*

Amen.

Slotzang Psalm 72:11:

Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen;
Men loov' Hem vroeg en spâ;
De wereld hoor', en volg' mijn zangen,
Met Amen, Amen na.